

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2102

гр. Пазарджик, 27.10.2021 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XIX ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
закрито заседание на двадесет и седми октомври през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател: Ангел Ташев

като разгледа докладваното от Ангел Ташев Гражданско дело №
20215220103193 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по искова молба, предявена от В. Д. С.,
уточнена с молби с вх. № 16563 от 14.09.2021 г. и вх. № 19185/19.10.2021 г., като се иска от
съда да постанови решение, по силата на което:

Да се установи в отношенията между страните, че издаденият по молба на
ответниците, въз основа на окончателно съдебно решение № 497/07.11.2012 г. по гр. д №
988/2011 г. на РС Димитровград изпълнителен лист, понастоящем не подлежи на
принудително изпълнение поради обективизиране във времето след издаването му на влияещи
върху изпълнителната му сила предпоставки, което води до фактическо несъществуване на
изпълняемото право като погасено заради изтекла абсолютна погасителна давност;

Да бъде съдебно установено, че извършени след настъпване последиците на
перемпцията по образувано по молба на ответниците (и на наследодателите на някои от тях
) срещу ищеца и насочено срещу притежавано от него имущество от ДСИ при СНС на РС-
Димитровград изп. д. № 438/2014 г. понастоящем преобразувано като изп. д. № 385/2021 г.
на ЧСИ Захари Запрянов с рег. № 875 при КЧСИ и район на действие Окр.сътд-Хасково
действия или съставени актове са невалидни;

Да бъде съдебно установено, че упражняването от ответниците на лични права (вкл.
на преобразуващо потестативно право) в образувано по тяхно искане срещу ищеца и
насочено срещу негово имущество принудително изпълнение, не може да е безсрочно и
правото да се наложи принуда се погасява при обективизиране на влияещи върху
основателността и допустимостта му предпоставки, които в спорното правоотношение са се
проявили;

Да бъде съдебно установено, че за по-продължителен от предвидения в чл. 433. ал. 1.
т. 8 от ГПК срок никой от ответниците, които са страна по образувано по тяхно искане през
2014 г. срещу ищеца и все още насочено срещу негово имущество преобразувано
изпълнително производство, не е поискал извършване на изпълнителни действия и такива в
законоустановения период от време не са извършвани;

Да бъде съдебно установено процесуалната недопустимост за насочване на принуда
срещу несъществуващ като кадастрален номер и липсващ като графично изображение в КК
и КР към датата на постановяване на окончателното съдебно решение обект, по отношение
на който ответниците в настоящето производство са възискатели в неприключилото
изпълнителното производство в което длъжник е ищеца и принуда е насочена срещу
притежавано от него имущество;

Съдът да присъди всички законни последици от уважаването на предявения по чл.439

от ГПК защитен иск - евентуално забрана за продължаване на образувано срещу ищеца и насочено срещу притежавано от него имущество от 2014 г. принудително изпълнение, вкл. при установена необходимост обезсилване на действия или актове на органа по изпълнение, извършени или съставени в нарушение на забраните по чл. 433. ал. 1. т. 8 от ГПК и чл. 110 от ЗЗД.

Претендира разноси и законна лихва лихви върху присъдените от съда суми до окончателното им изплащане.

По отношение допустимостта на производството в частта, в която се иска от съда да прием за установено, че извършени след настъпване последиците на перемпцията по образувано по молба на ответниците (и на наследодателите на някои от тях) срещу ищеца и насочено срещу притежавано от него имущество от ДСИ при СНС на РС-Димитровград изп. д. № 438/2014 г. понастоящем преобразувано като изп. д. № 385/2021 г. на ЧСИ Захари Запрянов с рег. № 875 при КЧСИ и район на действие Окр.сът-Хасково действия или съставени актове са невалидни; за установено, че за по-продължителен от предвидения в чл.433. ал.1. т.8 от ГПК срок никой от ответниците, които са страна по образувано по тяхно искане през 2014 г. срещу ищеца и все още насочено срещу негово имущество преобразувано изпълнително производство, не е поискал извършване на изпълнителни действия и такива в законоустановения период от време не са извършвани; за установено процесуалната недопустимост за насочване на принуда срещу несъществуващ като кадастрален номер и липсващ като графично изображение в КК и КР към датата на постановяване на окончателното съдебно решение обект, по отношение на който ответниците в настоящето производство са вискатели в неприключилото изпълнителното производство в което длъжник е ищеца и принуда е насочена срещу притежавано от него имущество, съдът намира следното:

Процесуалният закон допуска установителни иски за факти само по изключение и то в изрично предвидени от закона случаи, като сочи фактите, които могат да се установяват с установителни иски. Такива факти са посочени в чл.124, ал.4, изр.1 ГПК, както и в чл.124, ал.5 ГПК. Други иски за факти, допустими според българското законодателство, са напр. иските за произход, предвидени в СК, искът за установяване на трудов стаж по Закона за установяване на трудов и осигурителен стаж по съдебен ред.

Ето защо, установителни иски за факти, за които законът не е посочил изрично, че могат да бъдат предмет на установителни иски за факти, са недопустими. В правната теория и съдебната практика се приема, че те не са подведомствени на съдилищата и противоречат на изискванията за процесуална икономия. Когато даден факт е релевантен за гражданско правоотношение, той може да бъде установен по повод на делото относно това правоотношение. В този смисъл установяване на обстоятелствата, които са формулирани като част от петитума на исковата молба – че в предвидения в разпоредбата на чл.433, ал.1, т.8 от ГПК срок не е поискано извършване на изпълнителни действия по изп. производство и такива не са извършвани; факта на настъпила перемпция по изп. д. № 438/2014 г. на ДСИ при СИС РС Димитровград, преобразувано под № 385/2021 г. на ЧСИ Захари Запрянов, рег. № 875 с район на действие ОС Хасково и обезсилването по право на предприятиите по него изпълнителни действия са релевантни и следва да бъдат установявани по повод на делото в производство по чл.439 от ГПК. Посочените обстоятелства, както и изложените твърдения за незаконосъобразно насочване на изпълнението спрямо описания в молбата недвижим имот, чието установяване също се иска чрез предявяване на отделен иск, биха имали самостоятелно правно значение в производство по реда на чл. 435 от ГПК – обжалване действията на ЧСИ.

В българското законодателство не е предвидено изрично, че е допустим установителен иск за установяване на фактите, че е настъпила перемпция по изп. д. № 438/2014 г. на ДСИ при СИС РС Димитровград, преобразувано под № 385/2021 г. на ЧСИ Захари Запрянов, рег. № 875 с район на действие ОС Хасково, поради което са обезсилени по право предприятиите по него изпълнителни действия; че в предвидения в разпоредбата на чл.433, ал.1, т.8 от ГПК срок не е поискано извършване на изпълнителни действия по изп. производство и такива не са извършвани, по същността си се припокрива със съдържанието на иска по чл.439 от ГПК.

Формулировката в петитума на исковата молба, която според ищеца представлява самостоятелен иск – „да се установи, че лично субективно потестативно право с непаричен характер, предмет на което е изградена в УПИ реално обособена самостоятелна сграда с идентификатор № 21052.1014.411.2 по непроменена от 2006 г. кадастрална карта на гр. Димитровград, одобрена със Заповед № РД- 18-38 / 05.07.2006 г. на Изпълнителен директор на АК - гр. София, не може да се упражнява неограничен период от време и същото се погасява при обективизиране на влияещи върху основателността и допустимостта му предпоставки“ по съществото си представлява защита срещу изпълнението и не може да се претендира в настоящото исково производство под формата на отделен иск. Ищецът е имал възможност след насочване на принудителното изпълнение по отношение твърдения имот, които според него е извън предмета на делбеното производство, да се защити срещу действията на съдебният изпълнител, като същият обжалва именно тях.

С оглед изложеното по – горе, съдът приема, че е недопустимо чрез установителни иски от гражданския съд да се установява, че извършени след настъпване последиците на перемпцията по образувано по молба на ответниците (и на наследодателите на някои от тях) срещу ищеца и насочено срещу притежавано от него имущество от ДСИ при СНС на РС-Димитровград изп. д. № 438/2014 г. понастоящем преобразувано като изп. д. № 385/2021 г. на ЧСИ Захари Запрянов с рег. № 875 при КЧСИ и район на действие Окр.суд-Хасково действия или съставени актове са невалидни; за установено, че за по-продължителен от предвидения в чл.433. ал.1. т.8 от ГПК срок никой от ответниците, които са страна по образувано по тяхно искане през 2014 г. срещу ищеца и все още насочено срещу негово имущество преобразувано изпълнително производство, не е поискал извършване на изпълнителни действия и такива в законоустановения период от време не са извършвани; за установено процесуалната недопустимост за насочване на принуда срещу несъществуващ като кадастрален номер и липсващ като графично изображение в КК и КР към датата на постановяване на окончателното съдебно решение обект, по отношение на който ответниците в настоящето производство са вискатели в неприключилото изпълнителното производство в което длъжник е ищеца и принуда е насочена срещу притежавано от него имущество

Ето защо, производството по делото следва да се прекрати в горепосочената част, а исковата молба и приложенията към нея следва да се върнат на ищеца на основание чл.130 от ГПК.

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по гр. д 3193/2021 г. по описа на РС Пазарджик в частта, в която се иска от съда да бъде прието за установено, че извършени след настъпване последиците на перемпцията по образувано по молба на ответниците (и на наследодателите на някои от тях) срещу ищеца и насочено срещу притежавано от него имущество от ДСИ при СНС на РС-Димитровград изп. д. № 438/2014 г. понастоящем преобразувано като изп. д. № 385/2021 г. на ЧСИ Захари Запрянов с рег. № 875 при КЧСИ и район на действие Окр.сът-Хасково действия или съставени актове са невалидни; да бъде съдебно установено, че за продължителен от предвидения в чл. 433. ал. 1. т. 8 от ГПК срок никой от ответниците, които са страна по образувано по тяхно искане през 2014 г. срещу ищеца и все още насочено срещу негово имущество преобразувано изпълнително производство, не е поискал извършване на изпълнителни действия и такива в законоустановения период от време не са извършвани; да бъде съдебно установено процесуалната недопустимост за насочване на принуда срещу несъществуващ като кадастрален номер и липсващ като графично изображение в КК и КР към датата на постановяване на окончателното съдебно решение обект, по отношение на който ответниците в настоящето производство са вискатели в неприключилото изпълнителното производство в което длъжник е ищеца и принуда е насочена срещу притежавано от него имущество;

Определението може да се обжалва с частна жалба пред ОС Пазарджик в 1-седмичен срок от връчването му на ищеца.

След влизане в сила на определението делото да се докладва за продължаване на процесуалните действия по него.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____